

her i Folketinget i dag vælger at afgøre om denne sag, et udtryk for uansvarlighed.

At vi i overensstemmelse med det, Retslægerådet udtalte, vil afvente og se, hvordan hr. Ninn-Hansens helbredstilstand udvikler sig, om det er noget blivende eller ikkeblivende, er det udtryk for uansvarlighed?

Op er det udtryk for uansvarlighed, at vi lader spørgsmålet om muligheden for tilstedeværelse under domsforhandlingen være et spørgsmål, der afgøres i retten efter retsplejelovens almindelige regler, sådan som det er forudsat i rigsretsloven, frem for en afgørelse, der skal træffes under en politisk debat her i Folketings-salen?

Tænk, jeg synes, det er udtryk for ansvarlighed, at vi i denne sag prøver at følge den sædvanlige strafferetspleje her i landet. Det tror jeg vi alle sammen også på sigt er godt tjent med.

Frank Aaen (EL):

Rigsretten blev nedsat, før Enhedslisten kom i Folketinget. Havde vi været her, havde vi stemt for, at den skulle ned sættes.

Tamilrapporten sagde krystalklart, at landets justitsminister havde handlet på en måde, så retslig tiltale i den grad var på sin plads. Vi mener, at sagens alvor, dens principielle betydning, hensynet til almindelig retsopfattelse og hensynet til de mennesker, det gik ud over, alt sammen tilsliger, at denne sag bør føres til ende, hvis det overhovedet kan lade sig gøre.

Vi synes, det nogle gange glemmes i denne sag, når vi diskuterer den, hvem det gik ud over. Der var mennesker, der døde, mens de ventede på den retmæssige familiesammenføring. Vi ved fra rapporter, at familier, der ikke kunne komme ud af Sri Lanka på grund af administrativ nedprioritering, døde af det. To koner og to børn nåede aldrig hertil, selv om de havde ret til det.

For os er der ikke oplysninger, der siger, at Erik Ninn-Hansens helbred er så varigt svækket, at det er til hinder for, at sagen kan føres til ende. I givet fald er vi enige med de andre, der har sagt heroppefra, at så må det være Rigsretten, der træffer afgørelsen efter indlæg fra forsvare og anklager. Vi skal ikke gøre os til domstol. Vi skal heller ikke gøre os til lægelig ekspertise i sagen.

Vi er også imod, at Erik Ninn-Hansen skal stilles bedre end andre i lignende helbredsmæssige situationer. Dermed vil vi ikke udelukke, og det vil jeg godt understrege, at retsplejen her

i landet kunne trænge til et humanistisk gen-nemsyn. Vi vil gerne være med til at overveje, hvordan der tages større hensyn til svage og syge, når de stilles for en domstol. Det vil vi gerne være med til. Men vi afviser, at den slags overvejelser begynder fra oven, fra samfundets top. Vi vil ikke være med til at gøre det her midt i en så vigtig og så alvorlig retssag.

Så vil vi også gerne have sagen videreført af hensyn til de embedsmænd, der med rette er kritiseret for deres rolle. Det skal ske ved en tjenestemandundersøgelse. De skal have ret til at forsvare sig. Vi skal også tage hensyn til deres retssikkerhed, og meget tyder på, at det vil være vanskeligt at føre også disse sager til ende på en fornuftig måde, hvis Erik Ninn-Hansen friken-des, som der er lagt op til med en eventuel opgivel-se af sagen.

Lad mig så slutte lidt polemisk. Når nu Fremskridtspartiet bruger så megen energi på at få hævet Rigsretten, så kommer jeg til at tænke på, at det er Fremskridtspartiet, der år efter år, valgkamp efter valgkamp, har talt om, at flygtninge og indvandrere er sådan en gruppe, der i særlig grad er på kant med loven. Når det så viser sig, at landets øverste chef på flygtningeom-rådet handlede på kant med eller, hvad alt tyder på, i strid med loven, så skal der ikke være nogen sag. Så skal den indstilles. Så skal den op-hæves. Jeg tror, man kan sige, at her har vi Fremskridtspartiets flygtningepolitik i en nød-deskal.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Det var hr. Bjørn Elmquist, der stillede et spørgsmål til mig, som gik ud på, at hvis Retslægerådet når til en anden vurdering i det nye år, om jeg så vil acceptere, at sagen fortsætter.

Hertil vil jeg sige, at det efter min opfattelse ville være ganske overraskende, hvis Retslægerådet nåede frem til en sådan vurdering i forhold til de oplysninger, vi kender nu. Det er da klart, at så må sagen fortsætte. Men jeg mener, det er at vende problemstillingen noget på hovedet, for det, vi ved i dag, er, at Ninn-Hansen er syg. Vi ved, at det ikke er særlig sandsynligt, at han bliver så rask, at han på fuld styrke kan varetage sit eget forsvar. Det er det afgørende, og det er derfor, vi i Folketinget skal tage stilling til, om sagen skal fortsætte, eller om den skal stoppe.

Så vil jeg sige til hr. Torben Lund, at jeg ikke har sagt, at jeg finder, at flertallets beslutning er